

Sygn. akt V KK 166/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący)

SSN Roman Sądej

SSA del. do SN Dariusz Czajkowski (sprawozdawca)

Protokolant Katarzyna Wełpa

w sprawie **A.W.**,

skazanej art. 305 ust. 1, 3 ustawy Prawo własności przemysłowej

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 kpk

w dniu 17 czerwca 2015 r.,

kasacji, wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich na korzyść skazanej
od wyroku Sądu Rejonowego w J.

z dnia 2 lutego 2015 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu do ponownego rozpoznania**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 19 listopada 2014 r., Sąd Rejonowy w W. uznał A. W. za winną zarzucanego jej czynu z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 k.k. i na podstawie art. 305 ust. 3 ustawy Prawo własności przemysłowej, przy zastosowaniu art. 58 § 3 k.k., wymierzył jej karę 100 stawek dziennych grzywny po 15 zł każda.

Od powyższego orzeczenia sprzeciw wniósł obrońca A. W.

Następnie postanowieniem z dnia 16 grudnia 2014 r., Sąd Rejonowy w W. uznał się w tej sprawie niewłaściwym miejscowo i przekazał ją Sądowi Rejonowemu w J.

Zaskarżonym kasacją wyrokiem nakazowym z dnia 2 lutego 2015 r., Sąd Rejonowy w J. uznał A. W. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 k.k. i na podstawie art. 305 ust. 3 tej ustawy, przy zastosowaniu art. 58 § 3 k.k., wymierzył jej karę 100 stawek dziennych grzywny, po 20 zł każda.

Od powyższego wyroku strony postępowania nie wniosły sprzeciwu, wobec czego stał się on prawomocny dnia 14 lutego 2015 r.

Kasację od tego wyroku w całości – na korzyść skazanej – wniósł Rzecznik Praw Obywatelskich. Zarzucił on temu wyrokowi rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie prawa karnego procesowego, to jest art. 506 § 3 k.p.k., polegające na zaniechaniu rozpoznania sprawy na zasadach ogólnych i wydaniu ponownego wyroku nakazowego w tej samej sprawie, podczas gdy poprzedni wyrok nakazowy został zaskarżony przez obrońcę A. W. w drodze sprzeciwu.

Stawiając powyższy zarzut Rzecznik wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku nakazowego i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w J. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna. Nie ulega bowiem żadnej wątpliwości, iż Sąd Rejonowy w J. w sposób rażący obraził przepis art. 506 § 3 k.p.k. poprzez ponowne wydanie wyroku nakazowego w sytuacji, gdy poprzednio wydany w tym trybie wyrok stracił moc na skutek wniesienia sprzeciwu. Zgodnie z cytowanym przepisem, sprawa powinna być bowiem rozpoznana na zasadach ogólnych. Okoliczność, iż zaskarżony wyrok nakazowy poprzedziła zmiana właściwości miejscowej, dokonana po wydaniu w tej sprawie poprzedniego wyroku nakazowego, pozostaje przy tym prawnie obojętna, albowiem wniesienie sprzeciwu powoduje obowiązek rozpoznania sprawy na zasadach ogólnych, niezależnie od tego, w którym sądzie to rozpoznanie nastąpi.

Pogląd o niedopuszczalności wydania ponownego wyroku nakazowego w sytuacji utraty jego mocy na skutek wniesienia sprzeciwu był wielokrotnie wyrażany w orzecznictwie (patrz m. in. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2015 r., V KK 388/14, LEX nr 1628962, z dnia 1 sierpnia 2012 r., III KK 221/12, OSNKW 2013, z.1 poz. 1, z dnia 6 kwietnia 2006 r., II KK 9/06, LEX nr 182968,

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.